

Dlouho jsem nechápala, že moje malé špinavé tajemství dostalo svůj první impuls, už když jsem byla malá. Dospívání jsem totiž prožívala celkem normálně – rodinné obědy a hezké prázdniny, nic nám nechybělo. Jezdila jsem na koni, měla jsem přátele, sportovala jsem, ve škole jsem měla dobré známky, šla jsem na vysokou školu. Tento čas byl směsí normálních dětských her i těch, které nebyly zas až tak nevinné. Nejsem si jistá, jestli jsem si v té době dokázala uvědomit, že je v tom rozdíl.

Ale po pořádku. Když mi byly čtyři, setkala jsem se poprvé s pornografií. Můj otec mi řekl: "Takhle jednou budeš vypadat." Bylo to celkem nevinné, ale když si na to vzpomenu, znovu si zahanbeně vybavím, jak mě ty obrázky fyzicky vzrušily, a naneštěstí mi to rodiče ještě mnoho let připomínali. Jak jen mě tento zážitek pronásledoval! Měl nade mnou určitou moc, která mě svírala ve svých chapadlech dalších dvacet tři let.

Vzpomínám si, na svoje rozpaky, když mi bylo deset a můj otec mě koupal. V jedenácti jsem už dobře znala sexuální život svých rodičů, protože žádné téma z této oblasti nebylo tajemstvím. Téma sexu vlastně nechybělo na žádném rodinném obědě. Naše těla byla vždy předmětem konverzace. Ptali se mě, jestli jsem se už v určitých oblastech začala vyvíjet, a často jsem slýchala různé poznámky ohledně něčí postavy. Pamatuji si na zamknutou pracovnu u nás doma a jak jsme k ní našly s kamarádkou klíče, když mi bylo deset. Porno video, které jsme našly, mě děsilo a vzrušovalo zároveň. Pak to byla hromada časopisů, které jsem objevila ve čtrnácti ... a které mě znovu a znovu lákaly. Byly tu i vtipy, které jsem vyprávěla a poslouchala. Potom jsem začala objevovat své tělo a moje bitva s masturbací začala. V šestnácti jsem se poprvé líbala s klukem a ve jednadvaceti jsem se s jiným klukem skoro vyspala.

Na mém příběhu je vidět, jak se postupně rozvíjí to, čemu Bible říká hřích, i konkrétní cesty, jak jsem se do něj zapletla já. Je ale třeba říct, že i když v mém životě nedošlo k žádnému očividnému sexuálnímu zneužívání (nemůžu mluvit o žádném fyzickém znásilnění), byla jsem neustále vystavována dospělým záležitostem a díky tomu přišly předčasně vyvolané sexuální pocity. Ale i když jsem na začátku řekla, že moje předčasná konfrontace se sexualitou byla základem pozdějších problémů, do začarovaného kruhu hříchu a hanby jsem se dostala skrze svoje vlastní touhy, které byly tím hlavním stavebním materiálem, pro moje problémy. Ukážu vám to na mém problému – masturbaci.

V jednadvaceti letech jsem přijala Ježíše Krista jako svého osobního spasitele a jak moje víra rostla, byla jsem stále znovu konfrontována s určitými texty z Bible, které jako by promlouvaly přímo ke mně: „Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a ježž máte od Boha? Nepatříte sami sobě! Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.“ (1. Korintským 6, 19-20) a „...Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený.“ (Římanům 1, 26) Tyto verše mne vždy zastavily. Dále to bylo například Římanům 6, 1-14, Římanům 1, 24-32, Filipským 4, 8-9, Korintským 6, 12-20. A Jan 10, 10 se stal vyznáním mého srdce: "Zloděj přichází jen, aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti." Přesto jsem v sobě měla stále blok – něco mi bránilo být úplně svobodná. Když nebudeme brát v úvahu dobu před tím, než jsem uvěřila, byla masturbace jediným „hříchem“, který jsem neopustila. Protože jsem zoufale milovala Ježíše, chtěla jsem pochopit, proč ho neustále zraňuji a tím se od něho odděluji a žiji radši v temnotě místo v hřejivém světle, i když jsem věděla, že život ve světle je možný. Jednoho dne se mi v hlavě rozsvítilo – jde o sebeovládání. Toto zjištění bylo začátkem mé cesty ke svobodě. Ale ještě jsem měla před sebou ten NEJVĚTŠÍ zápas ...

Poslední rok na univerzitě jsem začala doopravdy zápasit s pocity hanby kvůli své nečisté sexuální minulosti. I když jsem byla stále panna, je jasné, že o sexuální čistotě se u mne nedalo mluvit. V té době jsem byla křesťankou ani ne rok, ale Bůh již začal pracovat v mém srdci na tomto velmi osobním, tajném tématu. Moje porozumění Bibli bylo tehdy v začátcích, ale zdálo se mi, že některé biblické verše o sexuální čistotě mluví, i když to není zmíněno doslova. V té době jsem se přátelila s dívkou, která byla křesťankou již mnoho let a se kterou jsem neměla problém mluvit o citlivých tématech. Jednou odpoledne jsem se rozhodla překonat hanbu, kterou jsem cítila při pomýšlení na otevření tabuizovaného tématu masturbace, a zeptala jsem se jí, jestli je to špatné – má masturbace místo v životě věřícího? Její odpověď mě šokovala. Byla vdaná a řekla, že podle ní je masturbace v pořádku a že ona sama často masturbuje. To byl souhlas, který jsem potřebovala. Nebo snad ne?

Následující dva roky jsem s tímto problémem ale stále bojovala. Proč? Protože upřímně řečeno, i někde uvnitř jsem věděla, že je to špatné a asi hříšné, bylo to příjemné. Začínala jsem si ale uvědomovat, že mě ovládá moje touha být uspokojena okamžitě místo, abych čekala, až mi Bůh dá to nejlepší. Věděla jsem to, ale změnilo to mé chování jen do další slabé chvíle. Dostala jsem se do začarovaného kruhu. Vydržela jsem nemasturovat celé měsíce a přísahala jsem, že přestanu, protože jsem věděla, že je to špatné. A pak jsem do toho zase spadla. Vzpomínám si, jak zoufale jsem se cítila... ovšem ne dost na to, abych se změnila. V tu dobu jsem se svěřila další své kamarádce. Měla jsem pocit, že mě ovládají různé touhy, a chtěla jsem tomu čelit. Tak jsem poprosila svou kamarádku, aby se se mnou sešla, abych mohla vyznat vše, co jsem měla na srdci. Pozorně poslouchala mé vyprávění a potom se mi svěřila se svým vlastním příběhem zápasu s masturbací. Nakonec došla k přesvědčení, že masturbace je špatná, protože je to zneužití těla, které nám Bůh dal. Modlily jsme se spolu. Ulevilo se mi. Požádala jsem ji, aby při mně stála a „kontrolovala“ mě. Měsíce plynuly a nikdy k tomu nedošlo. Netrvalo dlouho a moje odhodlání se zase znovu rozplynulo a ve slabé chvílce jsem znovu začala masturbovat.

Během jednoho semestru na vysoké škole jsem si udělala na čas volno, abych byla sama s Bohem, hledala jeho pohled na čistotu, svatost a jednoduše se radovala z toho, že on je čistý a svatý a miluje mě. Půjčila jsem si chatku v horách a prožívala skvělé chvíle v Boží přítomnosti. Dva dny jsem se postila, podnikala dlouhé výlety po lese, seděla a dívala se do údolí pode mnou, psala si deník, modlila se, volala k Bohu. Zapsala jsem si toto: „*Otče, opakovaně jsem proti Tobě zhřešila. Chci Tě poprosit o odpuštění za znesvěcení svého těla, tvého stvořitelského díla, chci Ti slíbit, že s tím přestanu – slibuji to před Tebou a všemi nebeskými zástupy. Děkuji Ti, že jsi mě očistil! Díky! Cítím se tak svobodná!*“ Druhý den jsem se vzbudila brzy ráno, šla se projít a cítila jsem se čistá a svobodná jako ještě nikdy předtím.

Ani ne o rok později byla opravdovost mého slibu znovu zkoušena. Byla jsem na semináři o manželství a rodině a probírali jsme pro mě pěkně choulostivá témata. Mluvili jsme o pozeňnaném spojení muže a ženy, o kterém se mluví na začátku Bible v Genesis, a také jsme prošli část Písne písni. Mluvili jsme o dětech... a moje nespokojenost prudce rostla. Bylo mi tehdy asi 24 a jako většina žen jsem zoufale toužila po vztahu, přála jsem si být vdaná a pociťovala jsem únavu z čekání na Boží ruku, která by mi dala manžela, za kterého jsem se tak často modlila. Jednoho dne vyrukoval náš profesor s tématem masturbace. Bylo takové ticho, že byste slyšeli spadnout špendlík. Vtipnou formou se s námi podělil o svůj názor, že masturbace je přirozená a není to nic zakázaného. Zůstala jsem na něj koukat s otevřenou pusou. Byla jsem na

prvotřídním semináři a před námi všemi stál tento nepochybně Boží muž a říkal něco takového. Pak to musí být pravda?! Můžeš hádat, co se dělo dál.

Už zase jsem se ptala sama sebe, co se stalo s mými sliby, s vyznáním ženám, kterým jsem věřila a co moje opravdová touha po odpuštění a pak zase a znova pád? Byla jsem si jistá, že Bůh mě bude mít brzy dost a ponechá mě napospas mému chtíči. Byla jsem přesvědčena, že ode mě odvrátí svou tvář a potrestá mě. Tak trochu jsem s Bohem vedla svou vlastní soukromou válku; když se o mě nepostaral on, postarám se sama o ten palčivý problém, o kterém on stejně ví. Koneckonců já jsem si neřekla o to, aby se mi stalo, co se mi stalo během dospívání. Byla jsem rozzlobená. To on může za to, že jsem stále ještě svobodná. Já své tělo nenutila mít sexuální touhy. To on způsobil všechny ty věci. Už jsem měla po krk jeho krutosti a toho, že mi odpírá právě tu věc, kterou nejvíc potřebuji. Začalo mi ale docházet, že můj zápas s masturbací už se vůbec netýká pouze mého těla. Smutné na tom bylo to, že jediný, kdo na tom trafil, jsem byla já. Zatímco fyzická slast trvala jen chvíli, citová bolest z provinění, hanby a oddělení od Boha trvala dlouho. A to je satanův cíl.

Ve svých sedmadvaceti letech jsem se ocitla v ordinaci psychologa a věděla jsem, že mám problém. Tam mi poprvé řekli, že moje předčasné setkání s pornografií bylo formou sexuálního zneužívání. Poprvé jsem cítila, že za něco stojím, že nejsem jenom perverzní a zvrácená žena. V mém životě ale byly zakořeněny způsoby chování, které ovlivňovaly moje rozhodování – způsoby, které sahaly nejenom mnoho let, ale i mnoho generací zpátky. Trvalo ještě nějakou dobu, než jsem se z těchto způsobů chování vymanila. To, co jsem zjistila, nebylo omluvou pro mé chování. Pomohlo mi ho pochopit. Zvolila jsem si temnotu, ale ještě před tím si temnota zvolila mě. A vládce temnoty, satan, by mě určitě dobrovolně nepropustil z vězení, které mi připravil. Z toho vězení jsem musela utéct já sama.

Na jednom pobytu mládeže, kde jsem pomáhala, mluvil jeden odvážný muž o tom, jak ho Bůh vysvobodil z jeho dlouholetého zápasu s pornografií a masturbací. Vyprávěl, jak se na vysoké škole dal dohromady ještě s několika křesťany a každý týden se scházeli, aby se navzájem povzbuzovali v oblasti čistoty. Když jeden z nich v daný týden selhal, všichni se postili. Tak zněla dohoda. Říkal, že ten rok hodně hladověli! A tak to bylo, dokud se toho doopravdy nevzdali. Tento muž nás všechny vyzval, abychom vyznali svoje hříchy a opustili je. Ale já jsem nemohla. Byla jsem ve vedení mládeže! Nesnesla bych tu ostudu. Trvalo to ještě čtyři měsíce, než jsem se toho úplně zbavila. Tento muž mi ukázal moc vzájemného vyznávání hříchů. Jasně prohlásil, že pokušení existuje stále a on se před ním musí mít stále na pozoru a neskrývat svá selhání před ostatními. V tom spočívala síla vyznání hříchu. Skrze něj přestává být temnota tajemstvím, které přináší hanbu a osamělost. Moc tomu muži dlužím za jeho otevřenost. Měla obrovský význam pro mé osvobození. Je pravda, že jsem několikrát přiznávala své selhání ženám, kterým jsem důvěřovala - celkem třikrát. Ale moje jednání se nezměnilo, protože jsem nikdy netrvala na tom, aby mě „hlídaly“ a důsledně se mě ptaly na mou sexuální čistotu.

Po těchto čtyřech měsících mě Bůh vedl ke dvěma křesťanským ženám, u kterých jsem cítila, že jim mohu důvěřovat, a požádala jsem je, abychom se všechny setkaly. Trvalo mi to dvě hodiny, než jsem jim vylíčila svůj příběh. Vše bylo odtajněno - každá vzpomínka na dospívání v mém domově, každá myšlenka, skutky a pocity, které jsem si vybavila. Vyznávala jsem vzpomínku po vzpomínce a krok za krokem odcházela z temného vězení, které mi Satan připravil a ve kterém jsem roky dobrovolně zůstávala. Když jsem skončila, čekala jsem, že mi řeknou, jak jsem zkažená, a zakážou mi pokračovat v mé službě. Představ si můj úžas, když jsem viděla, jak se na

mě s láskou dívají a z jejich tváří vyzařuje soucit. Poděkovaly mi, objaly mě a řekly mi, že můj příběh není zdaleka tak ojedinelý, jak si myslím. Nezmohla jsem se na slovo. Kdo by to byl čekal? Moje malé špinavé tajemství bylo vyneseno na světlo. Zaplavil mě obrovský pokoj. Nebyla jsem oběť. Byla jsem Boží dítě! Nebyla jsem špinavá, ale očištěna! Nebyla jsem zničená, ale *obnovena!*

Odhalení satanových lží. Poznáš je?

Svěřila jsem se ti s částí svého osobního příběhu, která hrála významnou roli v tom, kým jsem se stala. Celou dobu tu bylo něco, co mě lákalo svými falešnými tóny vzrušení, naplnění a dokonce studu. Tou věcí je **klam**. Moc si přeji, aby se mi podařilo odstranit alespoň pár vrstev klamu, abyste mohly alespoň zahlédnout, jak nás satan klame právě v té jedné oblasti sexuálního pokušení a hříchu, se kterým jsem bojovala já – masturbaci. Ve svém životě jsem neslyšela ani jednu ženu, která by o tom mluvila veřejně. Nikdo to nikdy nezmínil jako problém žen. Ale ženy s tím problém mají a je načase o tom mluvit.

Ženy, které masturbují, si říkají:

“Alespoň s nikým nespím.”

“Bůh mi nedává manžela, takže se zatím o sebe musím postarat sama.”

“Uvolňuje to můj stres.”

“Můj manžel mě plně neuspokojí, tak to dělám sama.”

“V čem je problém? Mám přirozené sexuální potřeby a to je dočasně vyřeší – co na tom může být špatného?”

“Bible nikde výslovně neříká, abychom nemasturovaly.”

Toto téma mi leží na srdci. Možná proto, že jsem sama byla mnoho let až po uši v této formě sexuálního hříchu. Víím, jak zahanbující a svazující je život v tajnosti. Jak už jsem řekla, hledala jsem v Bibli, abych zjistila, co se tam říká o tomto problému a až na všeobecné verše o sexuální nemravnosti jsem nic nenašla. Zeptala jsem na názor několika přátel a dostala jsem různé odpovědi – a VŠICHNI připustili, že s touto oblastí ve svém životě zápasí. Tak jsem o tom přemýšlela. A modlila se. Čas od času jsem svůj hřích vyznávala. Slibovala jsem, že přestanu. Ale vždycky jsem našla výmluvu, proč je to v pořádku.

Problém satanových lží je, že vždycky v sobě mají i kousek pravdy ... jinak bychom je rychle prokoukli. Já jsem jim věřila, protože v nich bylo ukryto povolení zůstat v mém hříchu. Proč byly tyto lži přesvědčivé? Protože mi přinášely uspokojení. Copak to není právě to, co nám hřích nabízí? Kdybychom z toho neměli žádný prospěch, bylo by bláznovství se na tom podílet. Ale tím ten příběh nekončí. Přiblížím ti odsuzování, které prožíváme, jakmile dáme prostor hříchu:

„Cítím se tak nečistá a zvrácená – nemůžu nikomu říct, co dělám – zhrozili by se. S tím mívají problémy jenom muži.“

„Nemám sílu přestat. Když je po všem, cítím se špinavá, protože víím, že to Boha zarmocuje. Jak k Němu můžu přijít a prosit o odpuštění? Vždyť jsem to *chtěla* udělat.“

„Už samotné slovo *masturbace* zní nečistě.“

„Co by si lidé pomysleli o mé víře, kdyby věděli, že s tím bojuji? Musím to utajit. Já se TAK stydím.“

Au... A tak jsem zůstávala zajatcem svého hříchu a hanby po mnoho let stejně jako tisíce dalších křesťanek. Chápala jsem Boží plán pro sex, ale ...sama jsem tyto hodnoty opakovaně popírala svým jednáním ... svým malým špinavým tajemstvím.

Díky Bohu jsem několikrát slyšela různé moudré věřící lidi vysvětlovat krásu a podstatu sexu. Pochopila jsem, že masturbace není o poznávání naší sexuality. Ve skutečnosti spoutává do zajetí falešného obrazu. Je to mocná síla, kterou nedokážeme rozpoznat, pokud nám to neukáže Kristus, a od které nemůžeme být osvobozeny, pokud nás neosvobodí Kristus. Z hloubi duše tě prosím – usmiř se s Bohem, chod' jako dítě světla – buď SVOBODNÁ. Máš právo si přiznat pravdu a zvítězit jako milovaná Boží dcera.

S láskou,
Andrea